

اثر اریانتاسیون بلور بر روی سختی زیر کونیوم

دکتر افسر سیار

استاد یار گروه متالورژی دانشکده فنی

مقدمه ۴ :

مطلب مورد بحث ما در اینجا بررسی آنالیز تروپوی سختی در تنگ بلورهای زیر کونیوم میباشد. این بررسی در آزمایشگاه متالورژی ویتری (Vitry) پاریس که وابسته به C.N.R.S. (مرکز ملی تحقیقات علمی) فرانسه میباشد توسط نویسنده انجام گرفته است.

اصولاً سختی مقاومتی است که جسم در مقابل نفوذ یک جسم خارجی سخت تر از خود نشان میدهد. در آزمایش سختی جسم خارجی سخت تر تولید فرو رفتگی بر روی سطح فلز مورد نظر میکند. این فرو رفتگی یک تغییر شکل پلاستیک است که در اثر ماکل شدن و یا لغزش بلورها ایجاد میشود و چون این دو از قوانین مشخص پیروی میکنند بنابراین سختی نه تنها بساختمان بلوری بستگی دارد بلکه اریانتاسیون بلورهای مورد آزمایش نیز در آن مؤثر میباشد. آزمایش نشان میدهد که برای اریانتاسیونهای مختلف، سختی زیر کونیوم با نیروی ۳۰۰ گرم از ۹۰ تا ۱۰۵ کیلوگرم بر میلیمتر مربع تغییر میکند.

باید در نظر داشت که سختی فلز زیر کونیوم به مقدار ناخالصیهای آن نیز بستگی دارد و به همین جهت اندازه گیریهای سختی همگی بر روی نمونه های یکسان انجام گرفته است. زیر کونیوم مورد آزمایش از احیای حرارتی $ZrCl_2$ با منیزیم و ذوب مجدد در حلال بدست آمده است و مقدار ناخالصیهای آن در جدول (۱) داده شده است.

کارهای انجام شده بمنظور بررسی آنیزوتروپوی سختی به دو قسمت متمایز تقسیم میشود :

۱- تهیه بلورهای درشت زیر کونیوم و تعیین اریانتاسیون آنها توسط اشعه ایکس.

۲- تعیین سختی این بلورها و بررسی اثرات اریانتاسیون بلور بر روی سختی.

جدول شماره ۱

انالیز زیرکونیوم (غلظت وزنی برحسب قسمت در میلیون p.p.m.)

O=۳۰۰	N=۱۰	H=۰	C=۱۰۰	P<۷۰
Si=۴	B<۰.۰۰	Al=۰.۰	Ca<۲۰	Cr=۴۰
Co<۴	Cu=۷	Fe=۱۲۰	Mg<۲۰	Mn=۱۷
Mo<۱۰	Ni=۰	Pb=۰	Na<۲۰	Ti<۲۰
V<۱۰				

قسمت اول

تهیه و مطالعه رادیو کریستالوگرافی بلورهای زیرکونیوم

فلز زیرکونیوم در درجه حرارت عادی دارای شبکه بلوری هگزاگونال با نسبت $\frac{c}{a} = 1.1593$ میباشد. در ۸۶۲ درجه سانتیگراد زیرکونیوم α هگزاگونال تبدیل به زیرکونیوم β مکعب مرکزدار (Cubique Centr ) میشود. راههای معمولی تهیه بلورهای درشت مانند گرم کردن فلز تا حالت مایع و سرد کردن آن با هستگی، روش اکروایسار بحرانی (ecronissage Critiquc) و غیره نتیجه خوبی در مورد زیرکونیوم نمیدهد. برای تهیه بلورهای درشت زیرکونیوم از وجود نقطه تغییر شکل استفاده شده است و ابتدا نمونه را در منطقه β و سپس α حرارت میدهند.

۱- طرز عمل: نمونه های مورد عمل که پولی کریستال می باشند مکعب مستطیل هائی با بعداز $50 \times 50 \times 50$ میلیمتر است که با دقت تمام بروش مکانیکی و پس از آن بروش شیمیائی صیقلی شده است (در محلول $10\% HF + 80\% HNO_3$) مراحل مختلف تهیه بلورهای درشت زیرکونیوم از این قرار است:

الف - گرم کردن به مدت یک ساعت در بالای منطقه β (در حدود ۱۱۲ درجه سانتیگراد) و سپس سرد کردن با سرعت $100^\circ C/h$ تا درجه حرارت عادی.

ب - گرم کردن به مدت ۸ تا ۱۰ ساعت در ۸۲ درجه سانتیگراد یعنی در بالای منطقه α . بعد از اولین گرم کردن، نمونه ها را بروش مکانیکی با کاغذ سمباده و سپس بروش شیمیائی با مخلوط اسید صیقل میدهند. بدین طریق برجستگی هائی که در اثر تغییر شکل $\alpha \rightarrow \beta$ بهنگام سرد شدن بوجود آمده است از بین میرود. این سری عملیات را چند بار تکرار میکنند (در نمونه های مورد آزمایش سری عملیات سه بار تکرار شده است). در پایان عمل اگر زیرکونیوم بحد کافی خالص باشد نمونه هائی با دانه های نسبتاً درشت تهیه میشود

که قطر هر بلور آن بین ۵ تا ۱ میلیمتر تغییر میکند. در شکل (۱) عکس یک نمونه که با این روش تهیه شده است دیده میشود.

شکل (۱) نمونه زیر کونیوم بادانه های درشت

۲- آنالیز پدیده رشد بلورهای درشت.

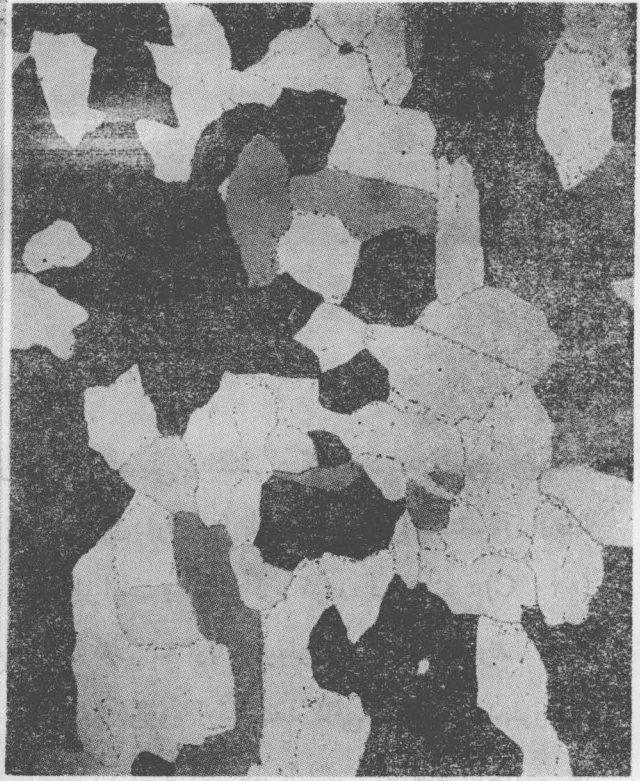
تغییر شکل زیر کونیوم $\alpha \rightarrow \beta$ یک تغییر شکل مارتنسیتی میباشد. هنگام سرد شدن نمونه از منطقه β هر بلور فاز β تولید بلورهایی از فاز α میکند که بین خود از لحاظ بلوری دارای روابطی میباشد (هر اریانتاسیون β فقط تولید ۱۲ اریانتاسیون α میکند). کناره بلورهای حاصل ناهموار است و هنگام گرم کردن در منطقه α (820°C) بعضی از این اریانتاسیونها گسترش پیدا میکنند و با اصطلاح میتوان گفت که اریانتاسیونهای دیگر را میخورند. هر چه مدت باز پخت طولانی تر باشد این گسترش بیشتر میشود و اگر زیر کونیوم اولیه به حد کافی خالص باشد بلورهای درشت تهیه میگردد. خلوص فلز در تهیه بلورهای درشت اهمیت زیاد دارد. علت اینست که اغلب ناخالصی ها در درجه حرارت بالا در فاز β حل میشوند و در حین سرد شدن و بهنگام تغییر شکل $\alpha \rightarrow \beta$ چون قابلیت انحلال ناخالصی در فاز α خیلی کمتر از فاز β است رسوب میکنند.

شکل های شماره ۲، ۳، ۴، ۵، ۶ و ۷ نتیجه آزمایش بر روی نمونه ای تقریباً ناخالص را نشان میدهد و بهمین جهت اثر شبکه حاصل از رسوب در آنها دیده میشود (این نمونه ها ناخالص تراز نمونه هائی هستند که در تهیه بلورهای درشت بکار رفته است). در اینجا ناخالصی بیشتر آهن است (حدود ۰.۲۲ P.P.M) که تولید Zr_2Fe_2 میکند. هنگام گسترش بلور، این ناخالصی که بصورت شبکه ای دانه های بلور را دربر میگیرد مانع گسترش بلورها و ایجاد بلورهای بزرگ میگردد و اگر ناخالصی فلز بسیار زیاد باشد عمل گسترش کاملاً متوقف میگردد. در مراحل آخر فقط بلورهای کوچک کروی شکل باقی میماند که انرژی بین سطوح آنها در محل اتصال کم است و بهمین جهت جذب شدن آنها بسیار مشکل میگردد (شکل ۶). در شکل ۷ اثر ناخالصی در جلوگیری از رشد بلورهای اصلی دیده میشود. در این شکل بخوبی می بینیم که جذب بلور کوچک باقی مانده از قسمت پائین و سمت راست که جبهه رشد دانه اصلی نسبت باستداد خطوط ناخالصی مایل است انجام گیرد. بعکس در قسمت بالای سمت چپ که محل اتصال دانه موازی با خطوط رسوب است جذب بسیار مشکل میشود.

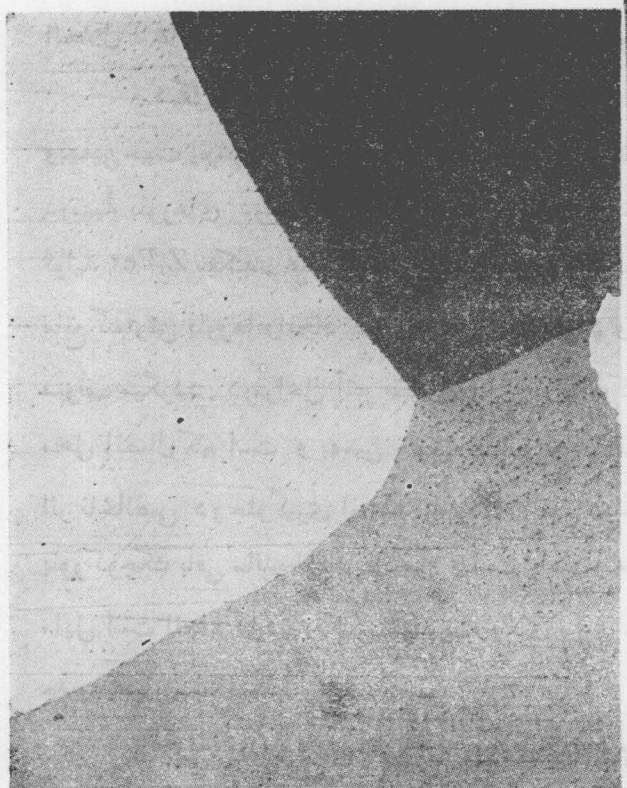
تجربه نشان داده است که با تکرار عملیات (گرم کردن در فاز β و سپس باز پخت در فاز α) بر روی یک نمونه مشخص میتوان بلورهای درشت تهیه نمود. توجیه این پدیده این است که با تکرار باز پخت در فاز β

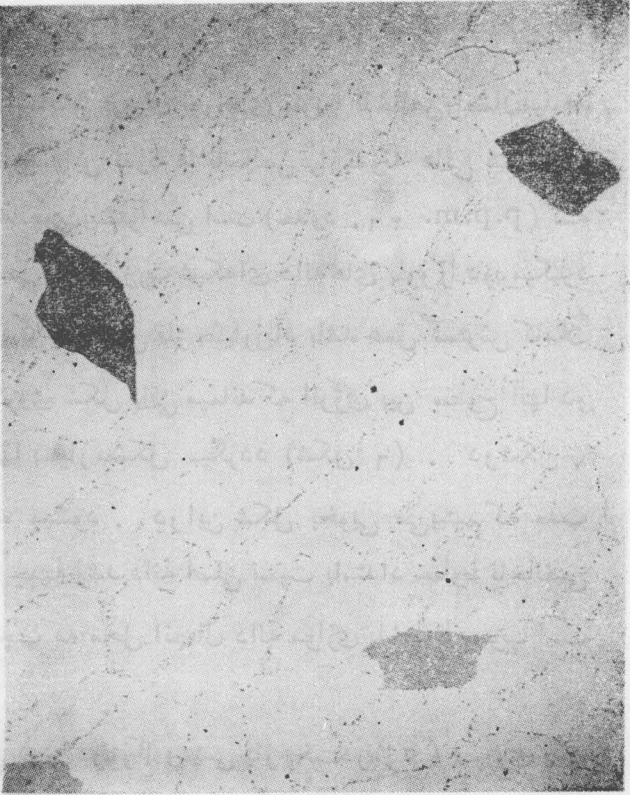
شکل ۳

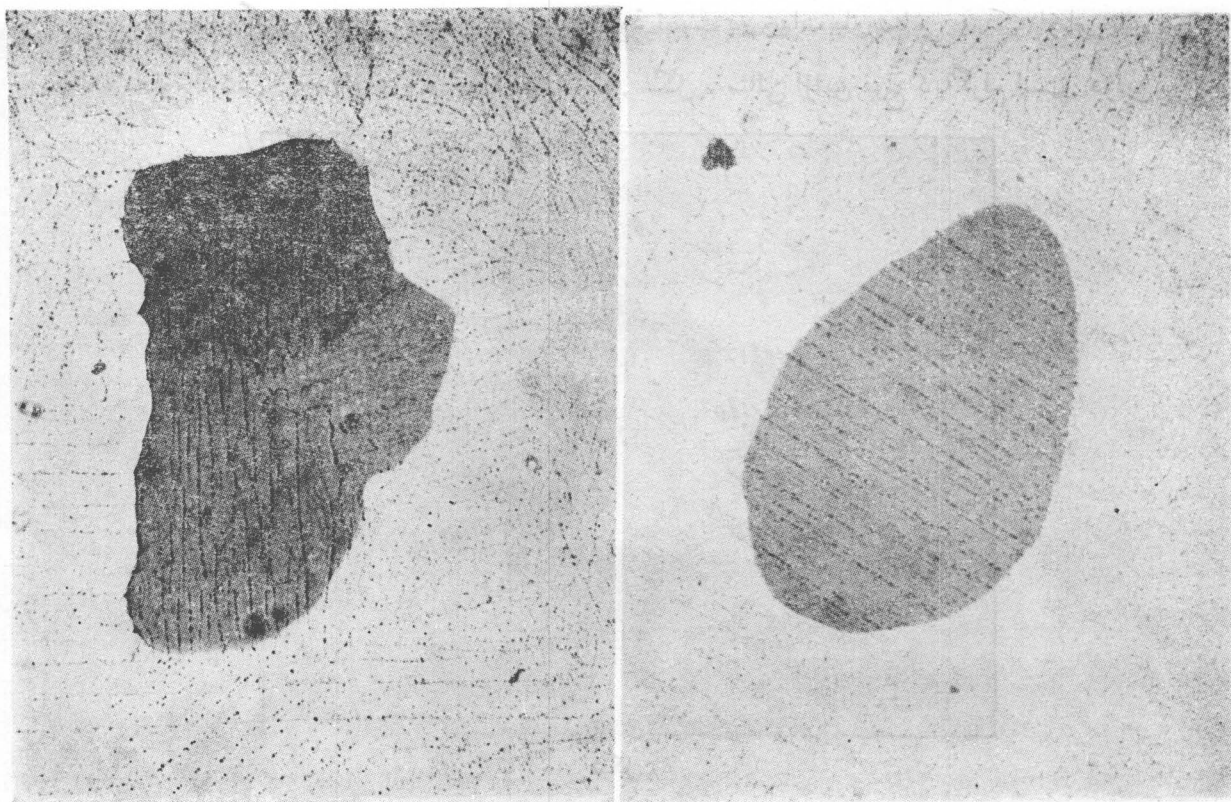
شکل ۲

شکل ۵

شکل ۴

شکل ۷

شکل ۶

ناخالصی‌ها حل شده و دوباره بطرز جدیدی که برای گسترش بلورها مناسبتر است منتشر می‌گردند.

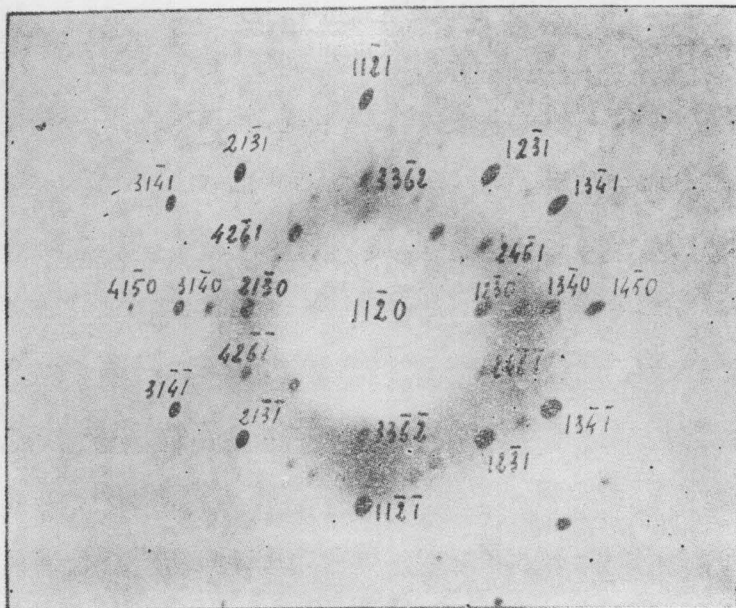
۳- تعیین اریانتاسیون بلورهای حاصل.

اریانتاسیون این بلورها توسط اشعه ایکس و بروش لائوئه برگشته (Laue en Retour) تعیین

شده است.

این اشعه پلی کروماتیک است و از یک آنتی کاتد مس حاصل شده و بطور عمود بر سطح نمونه می‌تابد. این اشعه در اثر برخورد به سطوح مختلف رتیکولی برمیگردد و بصورت لکه‌هایی بر روی یک فیلم مسطح ثبت می‌شود (شکل ۸). این لکه‌ها را که هر کدام مربوط به یکی از سطوح بلور می‌باشد با استفاده از مقدار زوایای بین سطوح مختلف بلوری که از روی پارامترهای زیرکونیوم هگزاگونال محاسبه می‌شود نامگذاری می‌کنند. بکمک دیگرام‌های حاصل، تصویر فضائی بلورهای مورد نظر معلوم می‌شود. بدین طریق اریانتاسیون بلورهای مختلف، از روی وضعیت سه محور اصلی بلوری آنها در فضا نسبت به محورهای فرانس معین می‌گردد. چون نمونه‌ها همگی بشکل منشور مربع القاعده می‌باشند سیستم فرانس مورد استفاده (xyZ) سه محور قائم الزاویه مربوط به یالهای نمونه می‌شود.

در اندازه گیری سختی لازم بود که جهت نفوذ نسبت به جهات بلورشناسی هریک از بلورهای مورد مطالعه معلوم گردد. (بجدولهای ۲ و ۳ مراجعه شود). شکل ۸ مثالی از این نوع دیاگرام است. در این مورد

شکل ۸

بلور مورد مطالعه بکمک گونیومتر بنحوی درفضا قرار داده شده که سطح (۱۱۲۰) عمود بردسته اشعه ایکس میباشد. در این دیاگرام تقارن سیستم هگزاگونال بخوبی دیده میشود. تعیین سیستماتیک اریانتاسیون بلورهای تهیه شده نشان میدهد که میتوان تمام اریانتاسیونهای مختلف را داشت. اگر اریانتاسیونی را که عمود بر سطح بلور است بر روی یک تصویر فضائی استاندارد ببریم می بینیم که این نقاط در همه جا پراکنده میباشد (شکل ۹). همچنین مطالعه رادیو کریستالوگرافی این بلورها نشان میدهد که بلورها بی نقص میباشدند زیرا لکه های ثبت شده اغلب مشخص و واضح است.

قسمت دوم

تعیین سختی بلورها و بررسی اثر اریانتاسیون بلوری بر روی سختی. در این بررسی مختصری درباره نحوه اندازه گیری سختی و تئوری های آن ذکر می گردد. برای اندازه گیری سختی از دستگاه های مختلفی استفاده میشود که قسمت نفوذ کننده آنها با هم اختلاف دارد (دستگاه سختی ویکرز، برینل، کنوپ روکول و غیره). در کارهایی که شرح داده خواهد شد فقط از سختی ویکرز استفاده شده است. این سختی را بر حسب

نیروی وارد شده به ۳ دسته تقسیم میکنند:

— سختی درمقیاس کوچک یا (Microdureté) بانیروئی بین ۱ تا حدود ۱۰۰ گرم.

— سختی بانیروی متوسط بانیروئی از حدود ۱۰۰ گرم تا حدود ۱ کیلوگرم.

— بالاخره برای نیروی بیشتر از ۱ کیلوگرم سختی درمقیاس بزرگ ویا (Macroducté).

در اینجا فقط از دو سختی اول و دوم استفاده شده است. حسن آزمایش سختی بانیروی بسیار کم در این است که میتوان سختی قسمت بسیار کوچکی را اندازه گرفت و بهمین جهت از آن در مطالعه سختی دانه های بلور ویا فازهای مختلف موجود در یک نمونه استفاده میشود. عواملی که بر روی سختی تأثیر میکنند عبارت از حالت وچگونگی سطح نمونه و همچنین وجود وچگونگی انتشار رسوب است و هرچه نیروی اعمال شده کمتر باشد این تأثیر بیشتر محسوس میشود.

۱- تعریف وقانون ریاضی سختی - سختی D نسبت نیروی وارد شده P بر سطح کل اثر ایجاد شده S

میباشد:

$$D = \frac{P}{S}$$

سطح کل چهار وجه هرم (سطح اثر باقیمانده) از رابطه زیر بدست میآید:

$$S = \frac{d^2}{r \sin \frac{\alpha}{2}}$$

در اینجا d قطر اثر هرمی شکل و α زاویه راس هرم و مساوی ۱۳۶ درجه است. بنابراین سختی از

رابطه زیر محاسبه میشود:

$$D = \frac{r P \sin \frac{\alpha}{2}}{d^2}$$

و مقدار D چنین میشود:

$$D = \frac{r P \sin 68^\circ}{d^2} = 1.8044 \frac{P}{d^2}$$

اگر d بر حسب میلیمتر و P بر حسب کیلوگرم باشد، سختی D بر حسب $\frac{\text{کیلوگرم}}{\text{میلیمتر مربع}}$ بیان میگردد.

قانون کیک (Kick) - بر حسب آنچه که درباره سختی دیدیم اگر سختی مقدار ثابتی برای ماده

در نظر گرفته شود باید رابطه زیر برقرار باشد:

$$P = \left(\frac{D}{r \sin \frac{\alpha}{\gamma}} \right) d^r$$

ویا :

$$P = ad^r$$

که a مقدار ثابت مشخص کننده ماده میباشد. برحسب این رابطه نیروی وارد شده متناسب با مربع قطر اثر تغییر میکند. تجربه نشان میدهد که برای نیروهای زیاد این قانون صدق میکند. بعکس برای نیروهای خیلی کم بسیاری از مواد از این قانون پیروی نمیکنند یعنی در این منطقه سختی مستقل از نیرو نمیشود. در چنین حالت رابطه میر (Meyer) بکار میرود:

$$P = ad^n$$

n یا ضریب میر ثابتی است که مقدار آن بجنس ماده بستگی دارد و میتواند مقادیری حدود ۲ و غیر از آن داشته باشد (اگر a در حدود ۲ باشد مشابه با قانون کیک خواهد بود). اگر از رابطه فوق لگاریتم بگیریم خواهیم داشت:

$$\log P = n \log d + \log a$$

بدین طریق با اندازه گیری قطر اثر سختی برای بارهای مختلف P و انتقال آنها بر روی مختصات لگاریتمی خط راستی حاصل میشود که شیب آن ضریب میر آن نمونه میباشد.

۲- نتایج تجربی - سختی زیر کونیوم بانیروئی بین ۱۰ تا ۱۰۰ گرم و همچنین نیروی ۳۰۰ گرم اندازه

گرفته شده است. سختی هر بلور چندین بار تعیین و معدل آن همان عدد سختی ذکر شده است. ضریب میر مربوط به زیر کونیوم با نیروی ۱۰ تا ۱۰۰ گرم حدود ۲ است ($n=2$). بدین طریق قانون کیک در این منطقه صدق میکند و مقدار سختی مستقل از مقدار از نیرو است. بعکس نیروی ۳۰۰ گرم بر روی همان بلورهای قبلی اعداد دیگری میدهد و در نتیجه میتوان گفت که بین ۱۰ تا ۳۰۰ گرم دیگر قانون کیک صدق نمیکند و سختی مستقل از نیرو نیست. جدولهای ۲ و ۳ مقدار سختی بلورهای یک نمونه زیر کونیوم تحت نیروی ۸۰ و ۳۰۰ گرم است. اربانتاسیون جهت نفوذ نسبت به محورهای اصلی بلور نیز مشخص شده است. از مستقل کردن مقدار سختی بر روی تصویر فضائی استاندارد، شکل ۹ و ۱۰ بدست میآید. در این دو شکل ناهمگنی سختی بلورهای زیر کونیوم بخوبی آشکار است و میتوان نتایج زیر را بیان کرد:

الف - میکرو دورته (Mirodreté) بلورهای مختلف نمونه تحت نیروی ۸۰ گرم بین ۱۰۰ و

جدول شماره ۲

میکرو دورته با بار ۸۰ گرم

نمره بلور	اریانتاسیون محور نفوذ کننده			میکرو دورته Kg/mm ²
	[0001]	[1010]	[1120]	
24	24°	68°30'	66°	182
2	20°	70°	71°	176
5	24°30'	65°30'	67°	165
18	35°30'	60°	55°30'	152
20	29°30'	60°	64°30'	148
28	51°30'	45°	39°	140
14	36°	54°30'	57°	140
12	50°	46°	40°	124
4	50°30'	43°	41°	124
27	72°	20°	27°30'	121
29	58°	37°	34°	115
21	77°	30°	13°	114
31	70°	26°30'	25°30'	113
1	57°30'	44°	33°30'	111
7	64°30'	26°	38°	111
15	70°30'	24°	25°30'	111
17	56°	44°	34°	111
23	62°30'	30°	35°	111
30	67°30'	34°	24°	111
19	68°	33°	23°30'	108
26	77°30'	16°	29°	106
3	78°	12°30'	30°	105
10	74°	26°	18°30'	105
13	75°30'	15°30'	31°	105
22	78°	11°30'	30°	105
8	82°	21°	12°30'	103
11	72°	31°	18°	103
6	80°	10°	30°	100

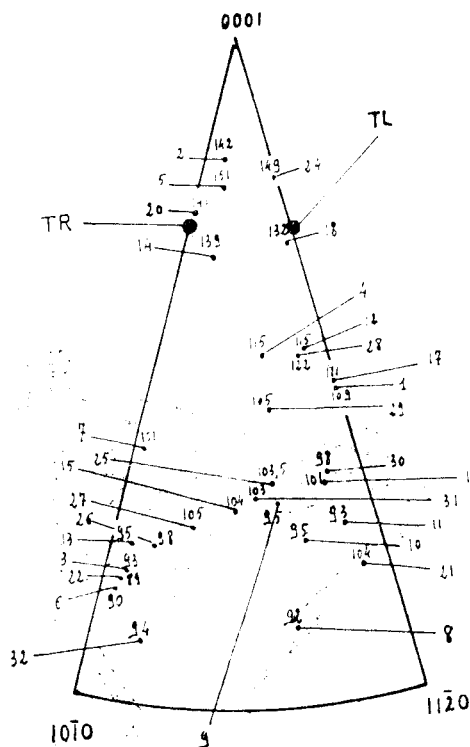
جدول شماره ۳

سختی ویکرس با بار ۳۰۰ گرم

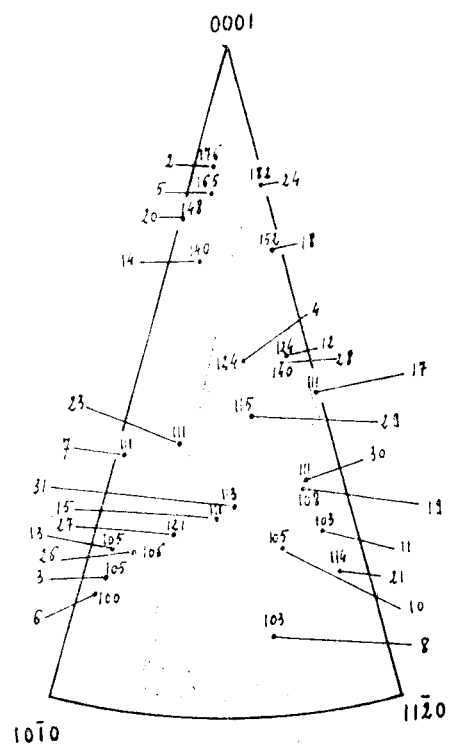
نمره بلور	اریاناسیون محور نفوذ کننده			سختی ویکرس Kg/mm ²
	[0001]	[1010]	[1120]	
5	24°30'	65°30'	67°	151
24	24°	69°	66°	149
2	20°	70°	71°	142
20	29°30'	60°	46°30'	141
14	37°	54°30'	57°	139
18	35°30'	60°	55°30'	132
28	51°30'	45°	39°	122
12	50°	46°	40°	115
4	50°30'	43°	41°	115
17	56°	44°	34°	111
1	57°30'	44°	33°30'	109
27	72°	20°	27°30'	105
29	58°	37°	34°	105
15	70°30'	24°	25°30'	104
21	77°	30°	13°	104
25	68°	29°	25°20'	103,5
31	70°	26°30'	25°30'	103
19	68°	33°	23°30'	101
7	64°30'	26°	38°	101
30	67°30'	34°	24°	98
26	77°30'	16°	29°	98
13	75°30'	15°30'	31°	95
9	70°	27°30'	24°	95
10	74°	26°	18°30'	95
32	84°	8°	26°	94
11	72°	31°	18°	93
3	78°	12°30'	30°	93
8	82°	21°	12°30'	92
6	80°	10°	30°	90
22	78°	11°30'	30°	89

۱۸۰ کیلوگرم تغییر می‌کند. برای همان بلورها و تحت بار ۳۰۰ گرم سختی بین ۸۶ و ۱۵۰ میلی‌متر مربع کیلوگرم تغییر می‌کند (جدول‌های ۲ و ۳).

ب - از روی تصویر فضائی بخوبی تشخیص داده میشود که هرچه سطح بلور به اریانتاسیون سطح قاعده هگزاگونال (۰۰۰۱) نزدیکتر شود سختی بیشتر میگردد. سطوح منشوری از نوع (۱۰۰۱) و (۱۱۲۰) سختی کمتری دارند (اشکال ۹ و ۱۰).

شکل ۱۰

شکل ۹

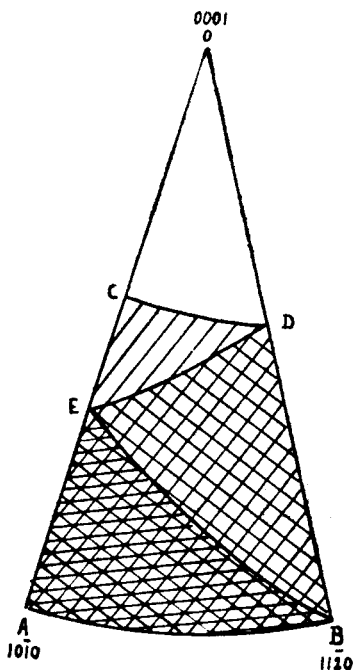
۳- تفسیر ناهمگنی سختی - ناهمگنی سختی زیر کونیوم به پلاستیسیته شبکه بلوری یعنی نوع رها کردن نیروی وارد شده بستگی دارد. نوع رها کردن نیروها برای اریانتاسیون‌های مختلف متفاوت است و سبب اختلاف در مقدار سختی میشود. در زیر کونیوم α که هگزاگونال است رها کردن نیروها بدو صورت لغزش و ماکل شدن انجام میگیرد.

الف - رها شدن نیروها توسط لغزش - برحسب قانون اشمید (Schmid) هنگامی لغزش حاصل

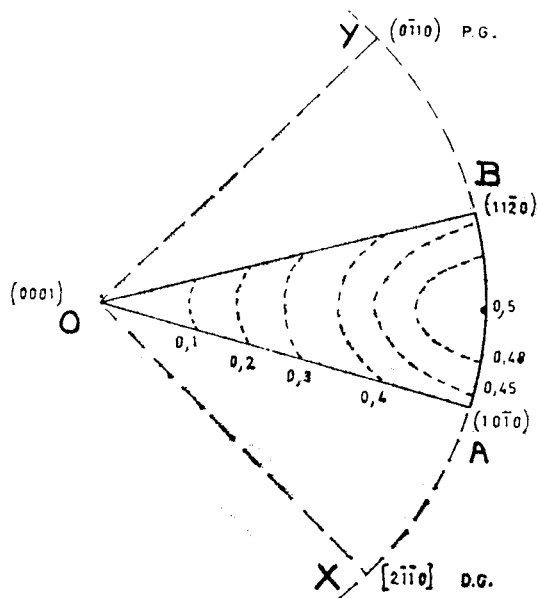
میشود که مقدار نیروی وارد بر بلور (E) از مقدار مشخصی که مقدار بحرانی σ نامیده میشود بیشتر گردد:

$$E \geq \frac{\sigma}{\cos \varphi \cos \lambda}$$

φ زاویه بین عمود بر صفحه لغزش و امتداد نیروی وارد شده و λ زاویه بین جهت نیروی وارد شده و جهت لغزش است. در زیر کونیوم سه سطح لغزش از نوع $\{10\bar{1}\}$ وجود دارد و دیرکسیون لغزش از نوع $\langle 1\bar{1}0 \rangle$ است. بین این سه سیستم لغزش سیستمی که مقدار E کمتری لازم داشته باشد در مرحله اول وارد عمل میشود و هرچه مقدار حاصل ضرب $\cos \varphi \cos \lambda$ بیشتر باشد لغزش ساده تر است. با منتقل کردن مقادیر حاصل ضرب $\cos \varphi \cos \lambda$ بر روی شکل می بینیم که این مقدار بطور منظم از دیرکسیون $[001]$ بطرف دیرکسیونهای $[10\bar{1}]$ و $[1\bar{1}0]$ افزوده میگردد و در یک حالت بخصوص این مقدار حداکثر است (شکل ۱۱).

شکل ۱۲

شکل ۱۱

بعبارت دیگر هنگامی که اریانتاسیون بلور به اریانتاسیونهای $(10\bar{1})$ و $(1\bar{1}0)$ نزدیک میشود سختی کم میگردد. در نقطه راس (001) لغزش غیرممکن است یعنی نیروهای وارد شده نمیتواند در اثر لغزش رها شود. در تغییر شکل توسط لغزش پلاستیسیته فلز نسبتاً بالا است و به همین جهت سختی کم میباشد. آزمایش میکروگرافی نیز این موضوع را ثابت میکند. در شکل (۱۳) و (۱۶) که اریانتاسیون بلور به $(10\bar{1})$ نزدیک است اثر سطوح لغزش دیده میشود. بخصوص در شکل ۱۳ وجود دو سیستم لغزش G_1 و G_2

که اثر سطوحی از نوع (۱۰۱) میباشد نشان داده شده است. تصویر فضائی این بلور نیز در شکل ۱۴ دیده میشود.

ب- رها شدن نیروها توسط ماکل شدن - نیروهای وارد شده میتواند توسط ایجاد ماکل نیزها شود و ماکل حاصل بر حسب اریانتاسیون بلور متفاوت است. سیستمهای ماکل که در زیر کونیوم شناخته شده مربوط به سطوحی از نوع (۱۰۱۲)، (۱۱۲۱)، (۱۱۲۲) و (۱۱۲۳) میباشد (دو سیستم آخر کمتر دیده میشود).

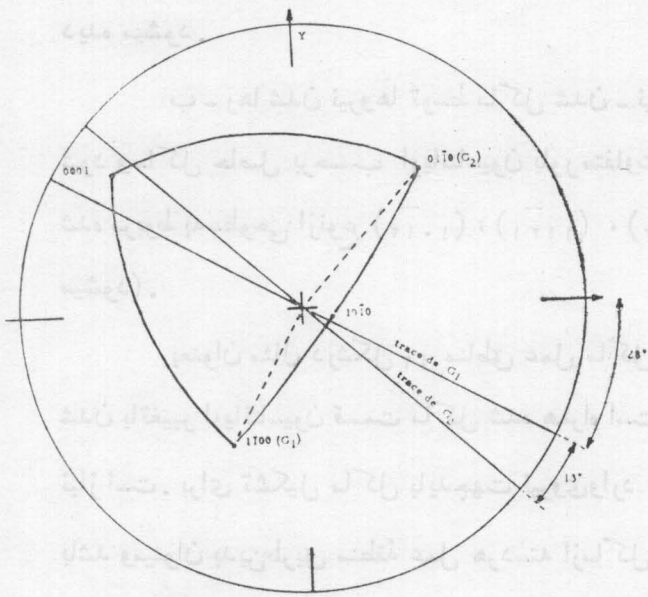
بعنوان مثال در شکل ۱۲ مناطق عمل ماکل های تراکمی از نوع (۱۰۱۲) دیده میشود. ماکل شدن با تغییر اریانتاسیون قسمت ماکل شده همراه است و بهمین جهت برای انجام آن به نیرویی بیش از لغزش نیاز است. برای تشکیل ماکل باید جهت نیروی وارد شده نسبت به اریانتاسیون سطح بلور در حالت بخصوصی باشد و میتوان بدین طریق منطقه عمل هر دسته از ماکل ها را تعیین کرد. در مورد آزمایشهای انجام شده که نیرو سبب تراکم میشود فقط در حالتی نیرو میتواند با ماکل شدن رها گردد که تشکیل ماکل سبب کم شدن ضخامت بلور تغییر شکل یافته در جهت اثر نیرو باشد. هنگامی که جهت نفوذ به دیر کسیون (۰۰۰۱) نزدیک میشود قسمت اعظم نیروها با تشکیل ماکل رها میگردد (بخصوص ماکل از نوع {۱۱۲۱} که منطقه عمل آنها در دیر کسیون تراکم نزدیک به [۰۰۰۱] است). چون ماکل شدن تغییر شکل مشکلی می باشد هنگامی که جهت سطح بلور به اریانتاسیون (۰۰۰۱) نزدیک شود سختی افزوده می گردد. در شکل (۱۵) میکروگرافی اثر آزمایش سختی بر روی بلوری که اریانتاسیون آن به [۰۰۰۱] نزدیک است نشان داده شده است. تغییر شکل بعلا ماکل شدن است و لغزش دیده نمیشود. هنگامیکه تغییر شکل با ماکل شدن انجام میشود اثر باقیمانده تقریباً بشکل مربع کامل است در صورتی که در مورد بلورهائی که لغزش انجام می گیرد (نرم می باشد) شکل اثر مربع نیست و کشیده می باشد (اشکال ۱۳ و ۱۵ و ۱۶).

نتایج کلی

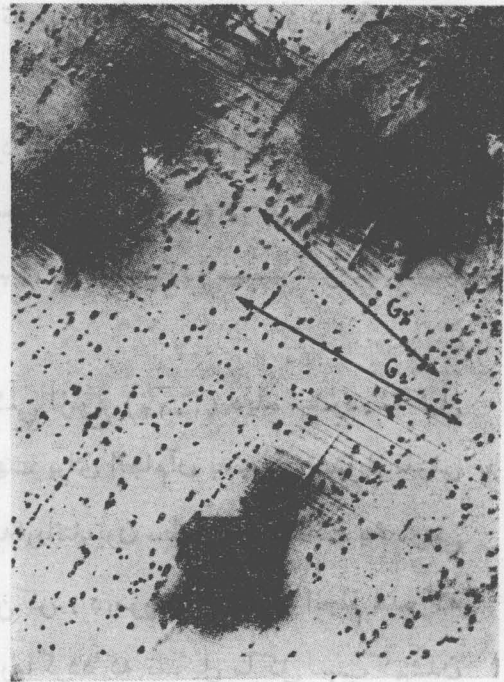
۱- سختی زیر کونیوم α هگزاگونال به اریانتاسیون بلوری آن بستگی بسیار دارد چنانکه برای

بلورهایی با اریانتاسیون های مختلف سختی ویکرز با نیروی ۳۰۰ گرم بین ۸۰ تا ۱۵۰ $\frac{\text{کیلوگرم}}{\text{میلیمتر مربع}}$ و با نیروی

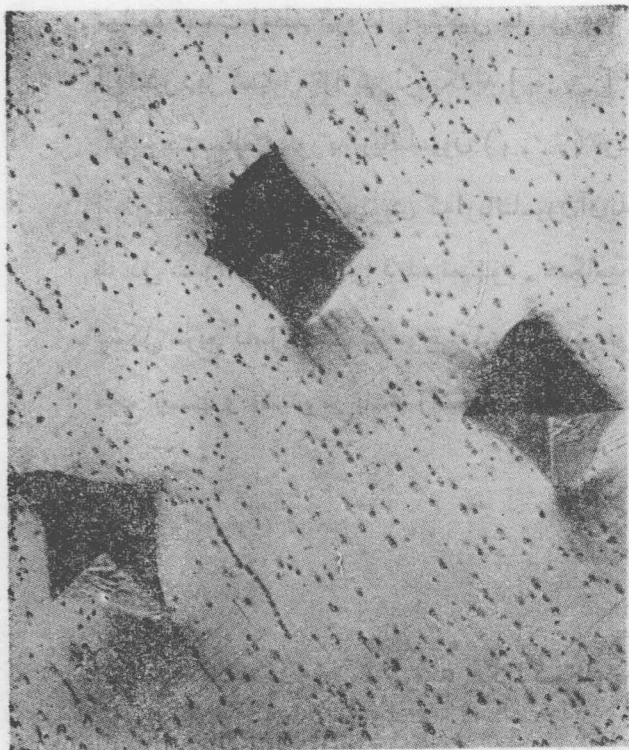
۸۰ گرم بین ۱۰۰ تا ۱۸۰ $\frac{\text{کیلوگرم}}{\text{میلیمتر مربع}}$ تغییر می کند.

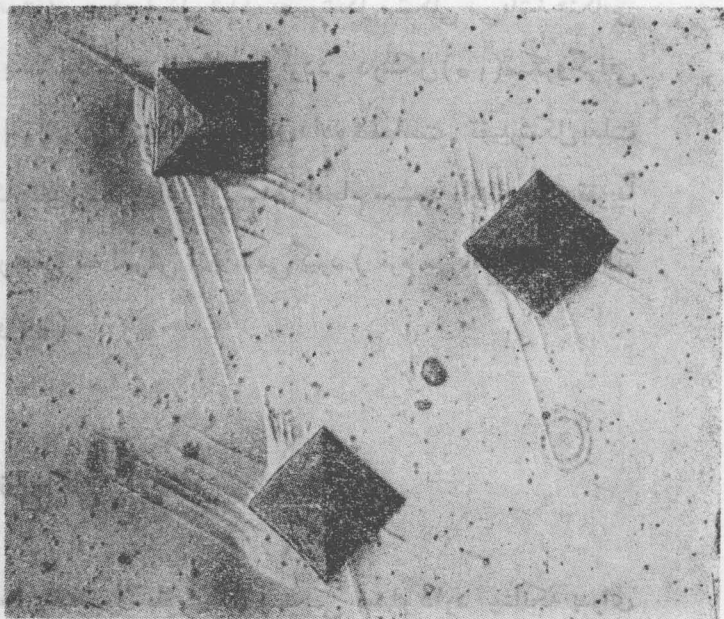
شکل ۱۴

شکل ۱۳

شکل ۱۶

شکل ۱۵

- ۲- همانطور که دیدیم هرچه سطح بلور به اریانتاسیون سطوح (. . . ۱) نزدیکتر باشد سختی بیشتر است . سطوح منشوری از نوع (۱۰۱۰) و (۱۱۲۰) نرمتر می باشد .
- ۳- چون معمولاً مقدار ناخالصی اکسیژن و ازت زیرکونیوم را از روی مقدار سختی نمونه معین می کنند و از طرفی همانطور که دیدیم این سختی تابع اریانتاسیون بلوری نیز می باشد باید هنگام اندازه گیری سختی بمنظور تعیین ناخالصی کوشش شود که نمونه های مورد آزمایش دارای بافت یکسان باشد (مثل نمونه های نورد شده که همگی بافت یکسانی دارند) .